

14- Truyện Đức Phật Cứu Giúp Dân Chúng Mắc Bệnh

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá.

Bấy giờ, tại khu làng Na-la có nhiều thứ bệnh dịch đang hoành hành, giết hại dân chúng. Mọi người đều tranh nhau cầu thỉnh chư Thiên, Thiện thần, hy vọng dịch bệnh dần dần sẽ được đẩy lùi. Họ cứ quỳ lạy như thế nhưng bệnh dịch không hề chấm dứt.

Lúc ấy trong làng có một Ưu-bà-tắc nói với mọi người:

–Đức Như Lai ở đời, thường làm cho chúng sinh lợi ích an vui, chúng ta nên cùng nhau nhất tâm xưng niệm: “Nam-mô Phật-đà” để cầu Ngài cứu giúp.

Mọi người nghe nói, tất cả đều cùng nhau xưng niệm: “Nam-mô Phật-đà, cúi mong Đức Thế Tôn từ bi thương xót che chở chúng con thoát các bệnh khổ tật dịch.”

Bấy giờ, Thế Tôn với lòng Đại bi, sáu thời trong một ngày đêm, thường quán sát chúng sinh, xem chúng sinh nào bị khổ ách, Ngài liền đến hóa độ và dạy họ pháp lành để dứt hẳn các khổ. Thấy những người dân bệnh tật này cùng nhất tâm xưng niệm danh hiệu Phật để mong được cứu bệnh, Đức Như Lai hướng dẫn các Tỳ-kheo đến ngôi làng ấy, từ bi an ủi dân chúng và khuyên họ làm việc lành, các dịch bệnh cùng lúc đều được đẩy lùi, không còn các họa hoạn. Khi ấy, người trong làng thấy Như Lai làm lợi ích, an vui cho dân chúng, họ bèn nói:

–Nay chúng ta nhờ ân đức của Phật mà được thoát chết, vậy ngày mai chúng ta phải mở hội thỉnh Phật cúng dường.

Nói như vậy rồi, mọi người cùng nhau đến gặp Phật, đánh lễ dưới chân Ngài, rồi quỳ thẳng, chấp tay thỉnh Phật:

–Cúi mong Đức Thế Tôn, xin Ngài nhận lời cầu thỉnh cúng dường của chúng con.

Đức Phật liền nhận lời. Biết Phật đã nhận lời, mọi người lập tức trở về nhà sửa sang đường sá cho bằng phẳng, dọn dẹp gạch đá, các vật ô uế, dựng cờ, treo phướn, treo linh báu, rưới nước thơm trên đất, trải hoa thơm, sắp đặt bàn ghế, sắm sửa đầy đủ các món ăn ngon. Sau đó họ đến bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, thức ăn đã chuẩn bị đầy đủ, cúi xin Đức Thế Tôn biết cho đã đến giờ.

Bấy giờ Thế Tôn đắp y ôm bát dẫn đầu các Tỳ-kheo đến ngôi làng ấy để thọ cúng. Đức Phật và chúng Tăng thọ trai xong, dân chúng khát khao muốn nghe pháp. Phật liền nói pháp cho họ nghe bằng nhiều cách tâm ý được mở tỏ, có người chứng quả Tu-đà-hoàn, có người chứng quả Tư-đà-hàm, có người chứng quả A-na-hàm, cho đến có người phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đời trước Ngài đã gieo trồng phước đức gì, mà nay cảm hóa được dân chúng khiến họ cúng dường và đẩy lùi được tật bệnh như thế?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Nhật Nguyệt Quang. Một hôm, Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo đến nước của vua Phạm Ma. Vua thỉnh Phật cúng dường, sau đó vua quỳ thẳng chấp tay bạch Phật: “Cúi mong Đức Thế Tôn từ bi cứu giúp dân chúng trong nước này khỏi những tật dịch tai ách.”

Bấy giờ, Thế Tôn liền cõi y Tăng-già-lê đang mặc trao cho vua. Vua cho người treo y lên đầu ngọn cờ để dân chúng cùng nhau cúng dường, các bệnh dịch cùng lúc bị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đẩy lùi, không còn các họa hoạn. Vua rất vui mừng, phát tâm Bồ-đề. Đức Phật liền thọ ký cho vua Phạm Ma: “Ở đời vị lai, đại vương sẽ thành Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, hóa độ chúng sinh rộng khắp không thể tính lường”.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, vua Phạm Ma lúc bấy giờ nay chính là Ta; còn các quan lúc bấy giờ nay là các Tỳ-kheo. Nhờ công đức cúng dường Phật, nên trong vô lượng kiếp Ta không bị đọa vào đường ác, thường sinh lên cõi trời, cõi người. Đến ngày nay Ta đã thành Phật, cho nên trời, người đến cúng dường Ta.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M